

Španielsky systém zdanenia uplatniteľný na určité dohody o finančnom lízingu, ktoré uzavreli lodenice, predstavuje schému pomoci

Protiprávna štátna pomoc poskytnutá na tieto účely sa má vymôcť od jej príjemcov

V roku 2006 mala Európska komisia rozhodnúť o viacerých sťažnostiach vo veci uplatnenia „španielskeho systému zdanenia lízingu“ (ďalej len „ŠSZL“) na určité dohody o finančnom lízingu v rozsahu, v akom umožňovali námorným spoločnostiam získať 20 % až 30 % zľavu na nákup lodí postavených španielskymi lodenicami. Podľa Komisie mal ŠSZL za cieľ zabezpečiť, aby hospodárske záujmové združenia (ďalej len „HZZ“) a investori, ktorí vlastnia podiely v týchto združeniach, mali prospech z určitých daňových opatrení a následne previedli časť týchto výhod na námorné spoločnosti, ktoré kúpili novú loď.

Komisia v rozhodnutí¹, prijatom v júli 2013, konštatovala, že ŠSZL predstavoval štátnu pomoc² vo forme selektívnej daňovej výhody, ktorá bola čiastočne nezlučiteľná s vnútorným trhom. Keďže táto schéma pomoci bola zavedená od 1. januára 2002 v rozpore s oznamovacou povinnosťou³, uložila španielskym orgánom povinnosť vymôcť túto pomoc od investorov, teda od členov HZZ.

V septembri 2013 Španielsko, spoločnosti Lico Leasing, SA a Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA (ďalej len „žalobcovia“) podali proti rozhodnutiu Komisie žaloby o neplatnosť. Všeobecný súd Európskej únie v rozsudku zo 17. decembra 2015, Španielsko a i./Komisia⁴ ([T-515/13 a T-719/13](#)), rozhodol, že výhoda, ktorú získali investori HZZ, nebola selektívna a odôvodnenie kritérií narušenia hospodárskej súťaže a ovplyvnenia obchodu bolo nedostatočné. Rozhodnutie Komisie bolo preto zrušené, pričom nebolo rozhodnuté o ostatných žalobných dôvodoch a tvrdeniach predložených žalobcami. Súdny dvor, ktorý rozhodoval o odvolaní podanom Komisiou, zrušil rozsudok Všeobecného súdu rozsudkom z 25. júla 2018, Komisia/Španielsko a i.⁵ ([C-128/16 P](#)). Súdny dvor totiž konštatoval, že Všeobecný súd vo svojej analýze selektívnej povahy daňových opatrení nesprávne uplatnil ustanovenia Zmluvy týkajúce sa štátnej pomoci a na rozdiel od záveru, ku ktorému dospel, rozhodnutie Komisie nebolo poznačené nedostatkom odôvodnenia. Súdny dvor po tom, čo uviedol, že Všeobecný súd nerozhodol o všetkých žalobných dôvodoch, ktoré mu boli predložené, konštatoval, že stav konania nedovoľuje rozhodnúť vo veci a vrátil veci Všeobecnému súdu, aby o nich rozhodol.

Všeobecný súd rozsudkom o veci vrátenej na ďalšie konanie z 23. septembra 2020, Španielsko a i./Komisia (T-515/13 RENV a T-719/13 RENV), zamietol žaloby podané žalobcami.

Všeobecný súd v prvom rade preskúmal kvalifikáciu daňových opatrení ako štátnej pomoci. V tejto súvislosti v prvom rade overil, či Komisia mohla dospieť k záveru, že výhody poskytnuté na základe ŠSZL, posudzované ako celok, mali selektívnu povahu. Po tom, čo pripomenul judikatúru

¹ Rozhodnutie Komisie 2014/200/EÚ zo 17. júla 2013 o schéme pomoci SA.21233 C/11 (ex NN/11, ex CP 137/06) poskytnutej Španielskom [–] Daňový režim uplatniteľný na určité dohody o finančnom lízingu, tiež známy ako „španielsky systém zdanenia lízingu“ (Ú. v. EÚ L 114, 2014, s. 1).

² V zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

³ Stanovená v článku 108 ods. 3 ZFEÚ.

⁴ Pozri [TK č. 150/15](#).

⁵ Pozri [TK č. 115/18](#).

týkajúcu sa selektivity vyplývajúcej z diskrečnej právomoci vnútroštátnych úradov pri výkone ich daňových právomocí,⁶ **Všeobecný súd poznamenal, že výhoda z dotknutého daňového systému bola poskytnutá daňovým úradom v rámci systému predchádzajúceho schválenia na základe nejasných kritérií, ktoré si vyžadujú výklad a ktorých uplatnenie nebolo nijako upravené. Daňový úrad tak mohol stanoviť dátum začiatku odpisovania podľa okolností definovaných spôsobom, ktorý priznával úradu širokú mieru voľnej úvahy. Podľa Všeobecného súdu existencia týchto aspektov voľnej úvahy mohla zvýhodniť príjemcov oproti iným daňovníkom nachádzajúcim sa v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii. Konkrétne iné HZZ nemohli využiť predčasné odpisovanie za rovnakých podmienok. Okrem toho na účely zamietnutia tvrdenia, podľa ktorého bolo povolenie v praxi udelené všetkým HZZ vykonávajúcim činnosť v dotknutom odvetví, Všeobecný súd zdôraznil, že vzhľadom na diskrečnú povahu právnej úpravy *de iure*, nie je *de facto* dôležité, či jej uplatnenie bolo diskrečné alebo nie. Všeobecný súd z toho vyvodil, že vzhľadom na to, že jedno z opatrení umožňujúcich využívanie ŠSZL ako celku bolo selektívne, a to schválenie predčasného odpisovania, Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že systém je selektívny ako celok. Všeobecný súd ďalej zdôraznil, že trh v oblasti nákupu a predaja námorných lodí bol otvorený obchodu medzi členskými štátmi a že zľava vo výške 20 % až 30 % z ceny lode predstavovala hrozbu narušenia hospodárskej súťaže na tomto trhu, na ktorom pôsobili HZZ. Podmienky týkajúce sa nebezpečenstva narušenia hospodárskej súťaže a ovplyvnenia obchodu medzi členskými štátmi boli teda splnené. Všeobecný súd v dôsledku toho zamietol žalobný dôvod založený na nesprávnej kvalifikácii opatrenia ako štátnej pomoci.**

Všeobecný súd v druhom rade preskúmal vymáhanie protiprávnej pomoci a zamietol jednotlivé žalobné dôvody, ktoré v tejto súvislosti predložili žalobcovia. Konkrétne odmietol uvádzané porušenie zásady legitímnej dôvery. Žalobcom sa totiž nepodarilo preukázať, že im Komisia poskytla presné, bezpodmienečné a zhodujúce sa uistenia, z ktorých by vyplývalo, že dotknutá schéma nespadá pod pojem „štátnej pomoci“. **Všeobecný súd navyše konštatoval, že Komisia vo svojom rozhodnutí náležite zohľadnila požiadavku právnej istoty, čo ju viedlo k tomu, aby z časového hľadiska obmedzila vymáhanie protiprávnej pomoci.** Vymáhanie pomoci bolo totiž obmedzené na pomoc poskytnutú po uverejnení rozhodnutia týkajúceho sa francúzskych daňových HZZ, ktoré viedlo k zániku situácie právnej neistoty vyplývajúcej z rozhodnutia Brittany Ferries⁷. V tejto súvislosti Všeobecný súd konštatuje, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že uverejnenie tohto rozhodnutia viedlo k zániku akejkoľvek právnej neistoty vzhľadom na to, že v tomto rozhodnutí bola schéma porovnateľná so ŠSZL kvalifikovaná ako štátna pomoc. Všeobecný súd navyše zdôraznil, že platnosť tohto konštatovania nebola spochybnená neskoršími okolnosťami, ako sú údajná nečinnosť Komisie v súvislosti s dotknutou schémou.

Všeobecný súd nakoniec zamietol aj žalobný dôvod založený na porušení zásad uplatniteľných na vymáhanie. Žalobcovia spochybňujú rozhodnutie Komisie v rozsahu, v akom nariaďuje vymáhanie celej pomoci od investorov (členov HZZ), hoci časť daňovej výhody bola prevedená na námorné spoločnosti. Komisia totiž rozhodla, že námorné spoločnosti neboli príjemcami pomoci, takže nariadenie vymáhania sa týkalo výlučne a v plnom rozsahu investorov, ktorí boli jedinými príjemcami celej pomoci z dôvodu daňovej transparentnosti HZZ. Všeobecný súd rozhodol, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď nariadila vymáhanie celej pomoci od investorov, hoci časť výhody previedli na iné hospodárske subjekty, pretože tieto neboli považované za príjemcov pomoci. Práve investori totiž mali skutočný prospech z pomoci, keďže uplatniteľná právna úprava im neukladala povinnosť previesť časť pomoci na tretie osoby.

⁶ Rozsudky Súdneho dvora z 26. septembra 1996, Francúzsko/Komisia ([C-241/94](#), bod 23); z 29. júna 1999, DM Transport ([C-256/97](#), bod 27); z 18. júla 2013, P ([C-6/12](#), bod 27), a z 25. júla 2018, Komisia/Španielsko a i. ([C-128/16 P](#), bod 55). Rozsudky Všeobecného súdu z 28. novembra 2008, Hotel Cipriani a i./Komisia ([T-254/00](#), [T-270/00](#) a [T-277/00](#), bod 97), a z 20. septembra 2019, Port autonome du Centre et de l'Ouest a i./Komisia ([T-673/17](#), neuvverejnený, bod 188).

⁷ Rozhodnutie Brittany Ferries, prijaté v roku 2001, mohlo viesť hospodárske subjekty k domnienke, že daňové výhody, ako sú tie, ktoré boli poskytnuté v rámci ŠSZL, mohli predstavovať všeobecné opatrenia, ktoré nie sú štátnou pomocou. Podľa Komisie však situácia právnej neistoty zanikla prijatím rozhodnutia o francúzskych daňových HZZ, ktoré bolo uverejnené 30. apríla 2007 a ktoré malo viesť opatrný a obozretný hospodársky subjekt k domnienke, že schéma podobná ŠZL by mohla predstavovať štátnu pomoc.

UPOZORNENIE: Odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu obmedzujúce sa len na právne otázky možno podať na Súdny dvor v lehote dvoch mesiacov a desiatich dní od jeho doručenia.

UPOZORNENIE: Žalobou o neplatnosť sa možno domáhať zrušenia aktov inštitúcie Únie, ktoré sú v rozpore s právom Únie. Za určitých podmienok môžu členské štáty, európske inštitúcie a jednotlivci podať žalobu o neplatnosť na Súdny dvor alebo na Všeobecný súd. Ak je žaloba dôvodná, akt sa zruší. Dotknutá inštitúcia je povinná vykonať nápravu, pokiaľ ide o prípadnú právnu medzeru, ktorá vznikla v dôsledku zrušeného aktu.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Všeobecný súd.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499